

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/70/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010273
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:1617010273.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného N. W., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. februára 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

N. W., narodený XX. A. XXXX v D., trvale bydliskom D. XX/X, XXX XX D.,

sa uznáva vinným, že

dňa 31.07.2016 v čase okolo 00.40 h v Malackách, v Zámockom parku, počas hudobnej akcie Dohoda prešiel nezisteným spôsobom do uzatvorenej časti areálu vyhradenej pre usporiadateľov a účinkujúcich, pričom táto časť areálu bola zabezpečená 2 m vysokým drôteným mobilným oplotením, vošiel do nezabezpečeného pláteného prístrešku usporiadateľov tejto akcie a v tomto sa pokúsil odcudziť 1 ks kamerový stabilizátor zn. Clidecam 4000pro v hodnote 400,- eur, na ňom namontovaný 1 ks fotoaparát zn. Canon 70D v hodnote 600,- eur s 1 ks upevneným objektívom zn. Canon EFS 10-22 mm, 3,5 clona v hodnote 350,- eur a 1 ks pripevneným LED svetlom zn. Yonguo v hodnote 30,- eur, pričom bol pristihnutý poškodeným K. B., čím k dokonaniu činu nedošlo, pričom v prípade dokonania činu by spôsobil poškodenému K. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/XX, U., škodu vo výške spolu 1.380,- eur, pričom tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že dňa 18.08.2015 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. OT 107/2015, právoplatným dňa 28.08.2015 a tiež dňa 26.05.2016 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 9T 19/2016, právoplatným dňa 14.06.2016,

teda

sa pokúsil prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej chcel zmocniť a spôsobiť tak malú škodu a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu trestného činu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 4 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 22. júna 2017 bola na Okresnom súde podaná obžaloba na N. W., nar. XX. A. XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu trestného činu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, v rámci ktorého vypočul obžalovaného N. W., svedka - poškodeného K. B., prečítal podstatné listinné a oboznámil obrazové dôkazy a zistil skutkový stav tak ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný N. W. vypovedal, že je nevinný, v inkriminovaný deň bol so ženou v bufete u I. na železničnej stanici v K.. Počuli hudbu z parku a išli sa tam pozrieť - on (obžalovaný), brat, švagor a žena obžalovaného. Keď tam došli, žena bola hladná, šla do bufetu, brat so švagrom sa mu tiež stratili a on zostal sám. Zbadal otvorený plot, tento bol odsunutý, resp. vysunutý zo zábrany, medzera v plote bola asi 1 - 1,5 metra veľká. Hľadal brata so švagrom. Ako prešiel medzerou, šiel si kúpiť niečo na pitie. Bolo tam pódium, potom mu prišlo zle a sadol si na lavičku. Potom dnu vošiel poškodený a začal kričať, že obžalovaný mu chcel odcudziť fotoaparát, začal hľadať nejaké šroubiky, stále kričal, on mu ich pomohol hľadať, jeden našli a jeden nie. Poškodený zavolať SBS, neskôr došla aj polícia, nič u neho nenašli a vzali ho na policajnú stanicu.

Na návrh prokurátora bola prečítaná skoršia výpoveď obžalovaného, v ktorej uviedol, že sa išiel prejsť ďalej okolo plotu a tam zbadal otvorený plot a za ním záchody, keďže potreboval na wc, išiel cez ten otvorený plot. Ten plot bol odsunutý, vybratý z tej zábrany dole. Lístok na vstup kúpený nemal, ale aj tak vošiel, lebo potreboval na wc a keď bol už tam, išiel sa potom pozrieť medzi dav k pódiumu a tam pri pódiumu, ako bol taký nafúknutý biely panák, tak tam boli zas ploty od seba, jeden bol vysunutý od druhého asi na pol metra, za nimi boli biele stany a on si myslel, že sú tam bufety, nevedel, že sú to šatne alebo také niečo, v tých bolo sedenie, v jednom sedel nejaký človek, tak si chcel tiež sadnúť a počkať tam na ženu, vošiel do stanu hneď vedľa, kde bolo sedenie - lavičky, tak si tam sadol, ako si sadol, tak bol o lavičku opretý foťák na stojane, ktorý chytil a posunul ďalej, aby nespadol, ako ho posúval, tak prišiel nejaký chlap, ktorý začal vrieskať, čo tam robí a poslal obžalovaného preč zo stanu, ale za chvíľu za ním dobehol, že nech mu ide hľadať nejaké šróby, že mu chýbajú na tom foťáku, čo posúval. Nakoľko tam strašne vrieskal, povedal mu, že dobre, že mu pomôže nájsť tie šróby, aby sa ukľudnil. Vrátili sa do stanu a on mu tam teda pomáhal hľadať ten šrób, jeden aj našiel, ale druhý nie. A potom zavolať SBS-kára a políciu. Nič nechcel odcudziť, do stanu si išiel len sadnúť a foťák mal v rukách len preto, že ho posúval, nič z neho nešroboval.

K čítanej výpovedi sa obžalovaný vyjadril tak, že už si to presne nepamätá, pripúšťa, že tam mohol byť ďalší plot, resp. ďalšie oplotenie, ktoré prekonal okrem toho prvého; na záchode napokon nebol.

Svedok - poškodený K. B. vypovedal, že na Dohode bol pracovne. Prišiel si do stanu po veci, po techniku a videl obžalovaného, ako držal stabilizátor aj s fotoaparátom. Najskôr nevedel, či to nie je niekto z pracovníkov, nakoľko ich všetkých nepoznal. Potom obžalovaný fotoaparát pustil a poslal ho preč. Následne si všimol, že tam chýbajú skrutky, zavolať obžalovaného a hľadali ich. Neskôr prišla SBS. Keď došiel do stanu, obžalovaný sa prejavoval tak, ako by si fotoaparát prezeral. Daný stan bol pre Fun-rádio, nevie, či bol označený, označená bola VIP zóna, v ktorej bol stan. Táto zóna bola zabezpečená plotom a tento bol zrejme uzavretý, ale to presne neskúmal, plot fotili policajti. Okrem skrutiek z jeho techniky nechýbalo nič. Išlo o akciu - Dohoda, ktorá bola pre platiacich divákov. Okrem stanu bol celý areál tejto akcie - Dohody oplotený. Vchod do areálu bol z dvoch strán. Oficiálny vchod bol jeden - od kaštieľa, tieto vchody boli jasne označené aj SBS-kármami, ktorí boli pri vchodoch prítomní a účastníkov usmerňovali.

Na návrh prokurátora bola prečítaná skoršia výpoveď poškodeného, kedy poškodený uviedol, že obžalovaného prvýkrát videl v deň skutku a to dňa 31. júla 2016, kedy sa v Zámockom parku v Malackách

konala akcia Dohoda. Obžalovaného stretol niekedy po polnoci v čase cca 00.40 h, keď vošiel do stanu, v ktorom mal odloženú výbavu na fotenie a to kamerový stabilizátor Glidecam 4000 pro v hodnote 350,- €, zakúpený v r. 2013, na ktorom bol upevnený fotoaparát Canon 70D v hodnote 650,- €, zakúpený niekedy začiatkom r. 2015, s objektívom zn. Canon EFS 10-22 mm 3,5 clona v hodnote 400,- €, zakúpený tiež začiatkom r. 2015 a led svetlom zn. Yonguo v hodnote 25,- €. Vtedy sa vracal od hlavného pódia, vošiel do stanu a videl tam chlapa, ktorý nemal náramok usporiadateľov ani hostí, teda nemal na akcii čo robiť. Svoju výbavu mal opretú o svoj ruksak, ktorý stál pevne na zemi vedľa chladničky. Keď vošiel do stanu, videl, že fotoaparát nie je na mieste, na ktorom ho nechal, ale má ho v rukách ten cudzí chlap. Ten chlap sedel na lavičke, ktorá voľne stála cca 1 - 2 m od jeho vecí a chladničky. Videl, ako má ten chlap, teda obžalovaný, v sediacej polohe na lavičke medzi nohami opretý stojan o zem a rukami manipuluje s vrchnou časťou, kde bol foťák s príslušenstvom priskrutkovaný 4 šróbami k stojanu. Keď vošiel, videl, ako s foťákom manipuluje, ruky mal v oblasti upevnenia fotoaparátu k stojanu a hneď ako ho obžalovaný zbadal, upustil od tej manipulácie a robil sa, že foťák len niekde prekladá, chcel ho niekde oprieť, ale on hneď pristúpil k nemu a foťák si vzal. Najprv poškodenému nedošlo, že to je niekto cudzí, tak sa ho normálne spýtal, čo tam robí a prečo má jeho foťák, on odpovedal niečo také, že sa len pozerá, poškodený mu foťák zobral a obžalovaný vyšiel zo stanu, ale vtom si všimol, že na jednej strane je foťák od odšrobovaný a šróby chýbajú, tak hneď vybehol za ním, že čo robil s jeho foťákom a kde má z neho šróby. Obžalovaný sa s ním vrátil do stanu a šróby začal hľadať v tráve, na to, čo robil s jeho foťákom, povedal, že si ho len pozeral, nervózne pritom v tráve pred lavičkou, kde sedel, hľadal tie šróby a vtom vošli do stanu dve usporiadateľky a im poškodený naznačil, aby zavolali SBS, ktorí hneď došli, pričom obžalovaný ešte hľadal druhý šróbik. SBS povedal, čo sa stalo a že tam ten človek nemá čo robiť, oni ho vyviedli von a poškodený zatiaľ zavolať polícia, tým potom ukázal obžalovaného a povedal čo sa stalo. Na otázku, či si všimol na plote, ktorý chránil priestor pre usporiadateľov, nejaké medzery medzi panelmi, poškodený odpovedal, že k tomu by uviedol, že celý areál, v ktorom sa konala táto akcia, bol oplotený cca dvojmetrovým plotom a pri vchode bola SBS služba a tiež areál pre usporiadateľov bol v tomto areáli vyčlenený a tiež oplotený 2 metrovým plotom a vchod do neho tiež strážila SBS služba, on si nevšimol žiadne medzery v oplotení tohto areálu, tak nevie, ako sa tam obžalovaný dostal, ale muselo mu byť jasné, že tam nemá čo robiť, nakoľko na akciu sa dalo dostať len zakúpením vstupenky pri hl. vchode, pričom hosť dostal náramok, ktorý obžalovaný vôbec nemal, tiež mu muselo byť jasné, že sa nemá predierať cez plot do stanu, ktorý bol celkom jasne pre usporiadateľov. Stan v ktorom mal poškodený veci, bol neuzamknutý, ale prístupný len pre personál.

K čítanej výpovedi poškodený uviedol, že to, čo bolo čítané, všetko sedí, bolo to tak ako prokurátor čítal. Na kovovej platničke stabilizátora je priskrutkovaný fotoaparát, keď vošiel do stanu, videl obžalovaného, ako túto techniku drží, akoby fotoaparát chcel dať zo stabilizátora dole. Keď sa dajú dole 4 skrutky, fotoaparát sa dá oddeliť od stabilizátora a dá sa vziať samotný fotoaparát. Účasť na tomto podujatí bola podmienená zaplatením vstupného, ktoré sa preukazovalo náramkom na ruke. Následne poškodený načrtol na čistý papier A4 približný náčrtok celého areálu s vyznačenými oploteniami aj so stanom s technikou. Tento náčrtok bol umožnený na nahliadnutie prokurátorovi (ktorý ho navrhol založiť do spisu) ako aj obžalovanému. Poškodený ďalej uviedol, že SBS-kári strážili predovšetkým vchody, pri tomto predmetnom stane neboli a to prečo tam neboli, tak to nie je otázka naňho.

K výpovedi poškodený sa vyjadril obžalovaný tak, že podľa neho mali tento stan s technikou strážiť SBS-kári.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu z 31. júla 2016 vyplýva, že miesto obhliadky (realizovanej dňa 31. júla 2016 od 02:40 hod. do 03:00 hod.) sa nachádza v Malackách, v časti zv. Zámocký park, pri pravej strane budovy starej nemocnice, kde v časti za hudobným pódium vidno rad plátenných prístreškov bielej farby, posledný prístrešok v rade smerom k budove nemocnice v ľavom rade má otvorený vchod a v prístrešku vidno 1 ks chladničku, na ktorej je rýchlovarná kanvica a potraviny. Od chladničky napravo vidno skladáciu stoličku, lavicu, stôl a prenosný držiak šatstva. Stan plátenný prístrešok v ktorom došlo ku krádeži sa nachádza vo vyčlenenej samostatne oplotenej 2 m vysokým drôteným plotom časti areálu akcie Dohoda, ktorej areál je tiež oplotený 2 m vysokým drôteným plotom a strážený SBS. Fotodokumentácia na CD-nosiči, týkajúca sa zápisnice o obhliadke miesta činu, zachytáva celkový záber na miesto, kde prišlo k pokusu krádeže Zámocký park Malacky, záber oplotenia areálu a záber na kamerový stabilizátor. Z trestných rozkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, ako aj z odpisu registra trestov vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 18. augusta 2015, sp. zn. OT/107/2015, právoplatným dňa 28. augusta 2016, bol N. W. uznaný vinným zo spáchania prečinu

krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. Výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom špecifikovaným v predchádzajúcej vete, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 13. januára 2016, sp. zn. 46T/62/2015, právoplatným dňa 02. júna 2016, ktorým bol N. W. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 4 roky. Okrem toho trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 26. mája 2016, sp. zn. 9T/19/2016, právoplatným dňa 14. júna 2016, bol N. W. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 1 rok.

Súd vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, sa stal a spáchal ho obžalovaný.

V prvom rade súd konštatuje, a to ani nebolo medzi stranami sporné, že na hlavnom pojednávaní bolo, mimo akékoľvek rozumné pochybnosti, preukázané, že v noci z 30. júla 2016 na 31. júla 2016 sa v Malackách v Zámockom parku konal hudobný festival „Dohoda“, na ktorom sa pracovne zúčastnil poškodený K. B., pričom svoju výbavu na fotografovanie mal odloženú v stane, nachádzajúcom sa v uzavretej časti, ktorá sa nachádzala vnútri uzavretého areálu hudobného festivalu, pričom od priestoru mimo areálu, teda aj od ľudí, ktorí neboli návštevníkmi festivalu, bol stan oddelený dvomi 2-metrovými plotmi; išlo o stan určený pre Fun-rádio, resp. pre usporiadateľov festivalu. V uvedenom stane odložená výbava poškodeného na fotografovanie pozostávala z kamerového stabilizátora Glidecam 4000 pro v hodnote určenej odborným vyjadrením v sume 400,- eur, na ktorom bol upevnený fotoaparát Canon 70D v hodnote 600,- eur, s objektívom zn. Canon EFS 10-22 mm 3,5 clona v hodnote 350,- eur, a LED svetlom zn. Yonguo v hodnote 30,- eur. Nesporným bolo aj to, že v noci v čase konania festivalu Dohoda prišiel k areálu festivalu obžalovaný, prekonal najskôr jedno oplotenie a po prečítaní skoršej výpovede obžalovaného z prípravného konania obžalovaný pripustil, že okrem prvého oplotenia tam bolo aj ďalšie, druhé, ktoré tiež prekonal, až sa napokon dostal do stanu, v ktorom bola výbava na fotografovanie, patriaca poškodenému. Spor takisto nebol ani ohľadom toho, že v stane obžalovaný fotoaparát držal v rukách, manipuloval s ním v okamihu, keď do stanu vošiel poškodený a videl takejto pozíciu a takto konajúceho obžalovaného. Tieto nesporné skutočnosti vyplývajú najmä z výpovede poškodeného K. B. ako aj z výpovede obžalovaného N. W..

Sporným medzi stranami bolo a kľúčovým v prejednávanej trestnej veci je zodpovedanie predovšetkým otázky, akú povahu mala manipulácia obžalovaného s fotoaparátom, resp. s kompletnou výbavou na fotografovanie (pretože išlo o jeden kus techniky - stabilizátor, na ktorom bol upevnený fotoaparát s objektívom a LED svetlom), nakoľko obžaloba podopretá výpoveďou poškodeného bola toho názoru, že obžalovaný sa pokúšal fotoaparát odcudziť či už jeho odskrutkovaním, alebo neodskrutkovaním od stabilizátora, pričom obžalovaný však tvrdil, že fotoaparát len posúval, aby nepadol. Súd, po vykonanom dokazovaní, dospel k záveru (mimo rozumné pochybnosti), že páchatelom skutku uvedeného vo výrokovej časti rozsudku, bol práve obžalovaný a svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Súd k uvedenému záveru viedli nasledovné dôkazy, úvahy a argumenty:

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na výpoveď poškodeného, ktorý detailne opísal formu a spôsob manipulácie fotoaparátu obžalovaným, kedy poškodený uviedol, že keď vošiel do stanu, videl, že fotoaparát nie je na mieste, na ktorom ho nechal, ale má ho v rukách obžalovaný. Obžalovaný sedel na lavičke, ktorá voľne stála cca 1 - 2 m od jeho vecí a chladničky. Videl, ako obžalovaný má v sediacej polohe na lavičke medzi nohami opretý stojan o zem a rukami manipuluje s vrchnou časťou, kde bol fotoaparát s príslušenstvom priskrutkovaný 4 skrutkami k stojanu. Keď vošiel, videl, ako obžalovaný s fotoaparátom manipuluje, ruky mal v oblasti upevnenia fotoaparátu k stojanu a hneď ako ho zbadal, obžalovaný upustil od tej manipulácie a robil sa, že fotoaparát len niekde prekladá, chcel ho niekde oprieť.

Takto učinená výpoveď poškodeného, ako svedka ktorý videl správanie a úkony obžalovaného, jednoznačne preukazuje a popisuje konanie niekoho, kto sa snaží rozobrať, odmontovať, resp. odskrutkovať fotoaparát zo stabilizátora. Konanie obžalovaného popísané poškodeným tak, že „obžalovaný sedel na lavičke a poškodený videl, ako obžalovaný má v sediacej polohe na lavičke medzi nohami opretý stojan o zem a rukami manipuluje s vrchnou časťou, kde bol fotoaparát s príslušenstvom priskrutkovaný 4 skrutkami k stojanu“, a keď poškodený vošiel, „videl, ako obžalovaný s fotoaparátom manipuluje, ruky mal v oblasti upevnenia fotoaparátu k stojanu a hneď ako ho zbadal, obžalovaný upustil od tej manipulácie a robil sa, že fotoaparát len niekde prekladá, chcel ho niekde oprieť“, neumožňuje súdu urobiť iný záver, ako taký, že obžalovaný chcel fotoaparát oddeliť od stojana za účelom jeho odcudzenia.

Súd neuveril výpovedi obžalovaného, že v stane na lavičke len sedel, resp. fotoaparát chytil len s cieľom jeho premiestnenia, aby nespadol. Pokiaľ by totiž obžalovaný chcel fotoaparát len presunúť, nebol žiadny dôvod, aby v priebehu tohto úkonu sedel na lavičke, a počas toho mal - o zem opretý - stabilizátor medzi nohami a aby rukami manipuloval s vrchnou časťou, kde bol fotoaparát s príslušenstvom priskrutkovaný 4 skrutkami k stojanu. Takáto pozícia obžalovaného a poloha stabilizátora s fotoaparátom nie je súladná s len samotným premiestneným fotoaparátom.

Poškodený navyše ďalej uviedol, že keď vošiel dnu do stanu a videl manipuláciu obžalovaného s fotoaparátom rukami v oblasti upevnenia fotoaparátu k stojanu, hneď ako obžalovaný poškodeného zbadal, upustil od tej manipulácie a robil sa, že fotoaparát len niekde prekladá, chcel ho niekde oprieť. Uvedeným tvrdením poškodeného sa obžalovaný nijako nezaoberal, neopísal fázu svojho konania predtým, ako sa snažil fotoaparát niekde oprieť. Nespochybnil, ani nevyvrátil uvedené tvrdenie poškodeného, ani sa o to nepokúsil. Reakcia obžalovaného - kedy až potom, ako spozoroval poškodeného, sledujúceho obžalovaného, začal predstierať premiestnenie fotoaparátu - zodpovedá reakcii páchatel'a prichyteného pri čine.

Nelogicky vyznieva aj odpoveď obžalovaného na otázku poškodeného, že čo tam obžalovaný robí a prečo má fotoaparát poškodeného (pretože poškodený spočiatku nevedel, je v prípade obžalovaného ide o niekoho úplne cudzieho, nevedel, či nejde o niekoho zo zamestnancov, resp. usporiadateľov, všetkých nepoznal), keď poškodenému odvetil, že sa len pozerá. V takomto zmysle poškodený vypovedal tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Obžalovaný verziu o posunutí fotoaparátu z dôvodu, aby nespadol, poškodenému v stane neuviedol, pričom v záujme obžalovaného bolo na tejto verzii trvať po celý čas o to viac, ak sa nachádzal na mieste prístupnom len - dokonca ani nie pre platiacich účastníkov festivalu, ale - pre zamestnancov a usporiadateľov, kde každý pohyb akéhokoľvek iného človeka v danej chvíli dôvodne vzbudzoval pochybnosti o čestnosti jeho úmyslov.

Obžalovaný nijakým spôsobom nerozporoval ani časť výpovede poškodeného o chýbajúcich skrutkách, ktorými bol fotoaparát pripevnený k stabilizátoru. Keď poškodený chytil fotoaparát späť od obžalovaného, zistil, že na jednej strane už skrutky chýbajú, a to 2 z celkovo 4-och skrutiek. Skrutky sa na fotoaparáte nachádzali presne na mieste, kde obžalovaný s technikou manipuloval. Keď poškodený vyzval obžalovaného na hľadanie skrutiek, obžalovaný opäť povedal, že fotoaparát si len pozeral, nervózne pritom v tráve pred lavičkou, kde sedel, hľadal tie skrutky, nakoniec sa jedna skrutka našla. Poškodený protím žiadnym spôsobom ani len nenaznačil, že by mal nejaký (napr. technický) problém s pripevňovaním fotoaparátu k stojanu pomocou skrutiek, že by sa skrutky zvykli samovoľne odskrutkovať, že by išlo o nespoľahlivý spojovací materiál a pod., naopak, ihneď za príčinu chýbania skrutiek označil konanie obžalovaného.

Veľmi významným je v tomto smere aj zodpovedanie otázky, ako a prečo sa obžalovaný dostal do stanu s výbavou na fotografovanie. Z výpovedí obžalovaného, poškodeného i náčrtku poškodeného realizovaného na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že obžalovaný z priestoru mimo celkového areálu festivalu musel cestou do stanu s fotoaparátom prekonať dve 2-metrové oplotenia. Sám obžalovaný uviedol, že ako prešiel medzerou, teda po prekonaní prvého oplotenia, šiel si kúpiť niečo na pitie, bolo tam pódium, išiel sa pozrieť medzi dav k pódiumu a tam pri pódiumu, boli opäť ploty, ktoré prekonal, za týmto druhým plotom boli biele stany, kam si išiel sadnúť. Na tomto mieste je nevyhnutné zdôrazniť, že v prípade predmetného hudobného festivalu išlo o akciu, ktorá bola iba pre platiacich divákov. Celý areál, v ktorom sa konala táto akcia, bol oplotený 2-metrovým plotom a pri vchode bola SBS služba a tiež areál pre usporiadateľov bol v tomto areáli vyčlenený a tiež oplotený 2-metrovým plotom a vchod do

neho tiež stráži SBS služba. Vchod do celého areálu bol z dvoch strán, oficiálny vchod bol jeden - od kaštieľa, tieto vchody boli jasne označené aj príslušníkmi SBS-služby, ktorí boli pri vchodoch prítomní a účastníkov usmerňovali. Obžalovanému teda muselo byť jasné, že tam nemá čo robiť, nakoľko na akciu sa dalo dostať len zakúpením vstupenky pri hlavnom vchode, pričom hosť dostal náramok, ktorý obžalovaný vôbec nemal. Tiež obžalovanému muselo byť jasné, že sa nemá predierať cez plot do stanu, ktorý bol celkom jasne pre usporiadateľov.

Osobitne nevierohodne vyznievajú tvrdenia obžalovaného o dôvode, prečo vôbec prekonal prvé - základné oplotenie, chrániace celý areál. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že hľadal brata so švagrom, a ako prešiel medzerou, šiel si kúpiť niečo na pitie. V rámci výpovede v prípravnom konaní obžalovaný uviedol, že sa išiel prejsť ďalej okolo plotu a tam zbadal otvorený plot a za ním záchody, keďže potreboval na WC, išiel cez ten otvorený plot, ktorý bol odsunutý, vybratý z tej zábrany dole, lístok na vstup kúpený nemal, ale aj tak vošiel, lebo potreboval na WC. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný uvedený rozpor neodstránil, neuviedol, ktorá výpoveď je pravdivá, resp. prečo vypovedal rozdielne. Svoje vyjadrenie obžalovaný v tejto časti obmedzil len na konštatovanie, že na WC napokon nebol. Nebolo teda preukázané, resp. potvrdené vyjadrenie obžalovaného, že do areálu neoprávnene vstúpil za účelom kúpy jedla, pitia, vykonania potreby, a pod., čo takisto nesvedčí v prospech vierohodnosti tvrdení obžalovaného. Aj v tomto prípade treba zdôrazniť, že obžalovanému muselo byť ihneď jasné, že v areáli nemá čo robiť, nakoľko na akciu sa dalo dostať len zakúpením vstupenky pri hlavnom vchode, pričom hosť dostal náramok, ktorý obžalovaný vôbec nemal.

Z uvedených výpovedí súd vyvodzuje, že poškodený na základe svojho pozorovania označil činnosť, resp. konanie obžalovaného v stane v noci počas hudobného festivalu ako konanie, ktorým sa obžalovaný snažil odskrutkovať, oddeliť fotoaparát s objektívom a LED svetlom, pričom jediným dôvodom a úmyslom tohto konania obžalovaného bolo odcudzenie tejto výbavy na fotografovanie, patriacej poškodenému, k čomu však nedošlo z dôvodu náhleho príchodu poškodeného do stanu. Poškodený pritom nemal žiadny dôvod, aby si vymýšľal, prípadne nepravdivo označil obžalovaného a jeho konanie, aby si tým poškodený privodil nebezpečenstvo trestného stíhania pre krivé obvinenie, resp. krivú prisahu a krivú výpoveď. Nebol zaznamenaný ani žiadny konflikt medzi obžalovaným a poškodeným, na základe ktorého by poškodený mohol mať motiváciu obžalovanému uškodiť. Poškodený vtedy videl obžalovaného prvýkrát

Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že jediným priamym usvedčujúcim dôkazom, ohľadom spáchania skutku uvedeného vo výroku rozsudku obžalovaným, ktorý bol na hlavnom pojednávaní vykonaný, je výpoveď poškodeného. K uvedenému súd dodáva, že z judikátu Jtk 11/09 (uznesenie Krajského súdu v Žiline z 03. septembra 2009, sp. zn. 1To/97/2009), vyplýva, že ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený.

Takáto situácia nastala aj v prejednávacom prípade, kedy navyše k výpovedi poškodeného na hlavnom pojednávaní, jednoznačne usvedčujúcej obžalovaného, možno podporne priradiť aj ostatné vykonané listinné a obrazové dôkazy, ktoré sú v súlade s výpoveďou poškodeného, ktorú dopĺňajú a umožňujú si o skutku utvoriť celkový obraz. Aj bez týchto dvoch podporných dôkazov súd považuje výpoveď poškodeného ako dôkazný prostriedok za jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň platí, že nebol inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. Zásadne spochybnená, resp. vyvrátená výpoveď poškodeného, nebola ničím a nikým (dokonca ani obžalovaným), je po celý čas konštantná, obsahuje dostatočné množstvo zažitých detailov, poškodený vypovedal podrobne, vierohodne, súvislo, konzistentne a obsahovo nadväzujúco, resp. doplňujúco s ostatnými vykonanými dôkazmi. Naproti tomu výpoveď obžalovaného je úsečná, z hľadiska postupu nelogická a neobsahuje žiadne zažité a spontánne prvky, ktoré by podporovali vierohodnosť výpovede obžalovaného, navyše obžalovaný vypovedal v dôležitých okolnostiach rozdielne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, pričom takéto rozpory vierohodne, resp. žiadnym spôsobom neodstraňoval.

Z uvedených skutočností súd uzatvára, že obžalovaný N. W. sa pokúsil prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej chcel zmocniť a spôsobiť tak malú škodu a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo. Čo sa viny obžalovaného týka, z takto vykonaného dokazovania, bolo tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, bez

rozumných pochybností preukázané, že obžalovaný, ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt, svojim úmyselným konaním priamym, ohrozil záujem chránený Trestným zákonom spočívajúci vo vlastníctve veci, jej držbe, resp. faktickej dispozícii vecou. Zo strany obžalovaného došlo k pokusu prisvojenia si cudzej vec tým, že sa jej chcel zmocniť a spôsobiť tak malú škodu. Obžalovaný sa teda pokúsil odňať vec z dispozície vlastníka (poškodeného), bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou (§ 130 ods. 4 Trestného zákona), a to tým že sa jej chcel zmocniť, teda chcel odňať vec z faktickej moci poškodeného, ktorý nad ňou túto moc má a tým vytvoril vo vonkajšom svete taký stav, ktorým skutočnému vlastníkovi - poškodenému fakticky znemožňuje dispozíciu s jeho vecou, pričom zároveň umožňuje výkon takejto dispozície pre seba (R 21/1972). Zároveň došlo k naplneniu kvalifikačného znaku - spôsobenie malej škody, nakoľko na základe odborného vyjadrenia bola hodnota predmetnej výbavy na fotografovanie určená celkom v sume 1.380,- eur; škodou malou sa pritom rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur (§ 125 ods. 1 prvá veta Trestného zákona). Súčasne došlo k naplneniu znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný (prejednávavý) čin uvedený v § 212 ods. 1 Trestného zákona spáchal dňa 31. júla 2016, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený - konkrétne: trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 18. augusta 2015, sp. zn. OT/107/2015, právoplatným dňa 28. augusta 2015, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, a tiež trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 26. mája 2016, sp. zn. 9T/19/2016, právoplatným dňa 14. júna 2016, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pričom priamy úmysel zahŕňa všetky znaky objektívnej stránky, vrátane prisvojenia, pretože obžalovaný chcel odňať vec z dispozície poškodeného, bez jeho súhlasu, s úmyslom nakladať s ňou ako s vlastnou vecou, teda skutočnému vlastníkovi znemožniť dispozíciu s jeho vecou, pričom zároveň chcel umožniť výkon takejto dispozície pre seba; k dokonaniu trestného činu nedošlo, obžalovaný stihol odskrutkovať len časť skrutiek, ktorými bol fotoaparát pripevnený k stojanu, keď ho napokon vyrušil poškodený a obžalovaný upustil od dovtedajšieho konania a začal predstierať prezeranie si celej výbavy na fotografovanie. Vina obžalovaného je založená predovšetkým na výpovedi jednej osoby, avšak táto výpoveď nevzbudzuje žiadne relevantné pochybnosti, je presvedčivá a vo významnej miere ju dopĺňajú aj dôkazy plynúce z iných dôkazných prostriedkov vykonaných na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu trestného činu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti prečinu, z pokusu ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 212 ods. 3 Trestného zákona) v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky. V tejto súvislosti došlo k aplikácii § 14 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin. Súd teda vychádzal tiež z toho, že trest bol obžalovanému ukladaný podľa trestného činu, ktorý obžalovaný spáchal v štádiu

pokusu a preto bolo nutné vziať do úvahy nielen povahu a závažnosť spáchaného pokusu, ale aj to, do akej miery sa konanie obžalovaného priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo [§ 34 ods. 5 písm. c) Trestného zákona]; k dokonaniu trestného činu nedošlo v dôsledku (z pozície obžalovaného) náhodného náhleho príchodu poškodeného do stanu s obžalovaným, ktorého týmto poškodený vyrušil. Okrem toho súd vzal na zreteľ samozrejme aj povahu, charakter, závažnosť a spôsob spáchania činu vrátane jeho následku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, tak súd zistil jednu - recidívu podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný a to konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo 06. júla 2016, sp. zn. 1T/117/2016, právoplatným dňa 23. júla 2016, za spáchanie prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, v rámci ktorého odsúdenia bolo upustené od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, a tiež trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo 13. januára 2016, sp. zn. 46T/62/2015, právoplatným dňa 02. februára 2016, takisto za spáchanie prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na 3-ročný trest odňatia slobody podmieneným odkladom jeho výkonu na 4 roky do 28. augusta 2019. Na odsúdenia Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 0T/107/2015 a sp. zn. 9T/19/2016 súd neprihliadal, nakoľko v ich prípade ide o zákonný znak skutkovej podstaty prejednávaného trestného činu.

Vzhľadom na to, že prevažujú priťažujúce okolnosti, súd postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil zákonom ustanovenú trestnú sadzbu o jednu tretinu s tým, že po tejto úprave je trestná sadzba u obžalovaného vo výmere 16 mesiacov až 36 mesiacov ($30 : 3 = 10$, teda 10 mesiacov je jedna tretina z 30 mesiacov, o ktoré sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona).

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu a jeho následok, tak súd konštatuje, že podstatou skutkového deja bolo to, že obžalovaný v inkriminovaný deň (resp. noc) počas hudobného festivalu neoprávnene vnikol cez dvojité oplotenie do stanu zreteľne a nepochybne určeného pre usporiadateľov, v úmysle dopustiť sa majetkovej protiprávnej činnosti, pričom k dokonaniu odcudzenia výbavy na fotografovanie nedošlo len z dôvodu nie na strane obžalovaného (jeho vôli), ale z dôvodu vyrušenia obžalovaného náhlým vstupom poškodeného. Zo skutočností, ktoré sa týkajú spôsobu spáchania činu súd vyvodzuje, že konanie obžalovaného nemožno hodnotiť ako málo závažné, nakoľko nešlo len o vybočenie z inak riadneho spôsobu života, ale obžalovaný, ako viackrát súdne trestaný recidivista, opätovne útočil na cudzí majetok, a to obdobným spôsobom, ako v iných (priestupkových i trestnoprávných) prípadoch. Pokiaľ ide o posúdenie zavinenia obžalovaného, tak súd konštatuje, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko zo spáchania skutku, keď vedome a cielene útočil na cudzí majetok, je evidentné, že chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Okolnosti, ktoré sa týkajú spôsobu spáchania trestnej činnosti, miery zavinenia a zistenej pohnutky obžalovaného, vyhodnotil súd, pri ukladaní druhu a výmery trestu, v neprospech obžalovaného.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu nemohol opomenúť i osobu obžalovaného, ktorý bol odsúdený - v predchádzajúcom odseku spomenutými - trestnými rozkazmi Okresného súdu Bratislava II v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/117/2016, a Okresného súdu Bratislava III v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 46T/62/2015, pričom v rámci prvého spomenutého odsúdenia je mimoriadne významnou okolnosť, že skutku v prejednávanom prípade sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a v prípade druhého odsúdenia súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že prejednávaného skutku sa obžalovaný dopustil len 8 dní po nadobudnutí právoplatnosti predmetného odsudzujúceho rozhodnutia.

V súvislosti s osobou obžalovaného súd poukazuje aj na lustráciu v registri priestupkov, v ktorej je potreba akcentovať skutočnosť, že obžalovaný sa v roku 2015 dopustil dvoch priestupkov proti majetku, za ktoré bol sankcionovaný peňažnými pokutami, pričom v jednom prípade išlo o odcudzenie vecí - navigácie z priehradky osobného motorového vozidla. Aj s poukazom na 4 odsúdenia evidované v odpise registra trestov, na ktoré možno prihliadať - mimochodom ku ktorým došlo v relatívne krátkom časovom

úseku, od augusta 2015 do júla 2016 - možno vyvodit' záver, že protiprávna činnosť smerujúca proti majetku obžalovanému nie je v žiadnom prípade cudzia.

Pri ukladaní druhu trestu bolo tiež nevyhnutné vychádzať zo skutočnosti, že ak sa páchatel' dopustí úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nie je možné mu už uložiť opätovne podmienený trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Trestného zákona). Preto súd dospel k záveru, že vzhľadom na recidívu obžalovaného (opakované páchanie trestnej činnosti), ktorej sa dopustil aj cca len 1 týždeň potom, čo už bol ostatne právoplatne odsúdený v inej trestnej veci, je nutné uložiť nepodmienený trest odňatia slobody, nakoľko prevýchovný podmienený trest odňatia slobody celkom zjavne nevedol u obžalovaného k náprave a preto by pre nápravu obžalovaného neboli postačujúce ani samostatné alternatívne tresty.

Súd preto uložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody pri polovici upravenej trestnej sadzby (2 roky), pričom na výkon tohto trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

O náhrade škody súd nerozhodoval, nakoľko poškodený si takýto nárok neuplatnil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.